

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre . . . . . 6 for.
 8 óra . . . . . 4 " "
 4 óra . . . . . 2 " "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legjutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdíj: minden beikta-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

8

**az ung-megyei gazdasági egyesület, az ung-szerednyei borászati társulat,
 és az ungmegyei takarékpénztár**

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reclamatiók a kiadó-szerkesztőhöz küldendők. Lakása Szobránczi utca 913 szám.

Első évi folyam

17. szám

Unghvár augusztus 22. 1863.

Előfizetési felhívás.

FELVIDÉK

September — Decemeri 4 havi folyamára.
 A Felvidék jövő hónaptól kezdve nagyobb-
 és diszesebb alakban s bővebb tartalommal
 fog megjelenni.

Előfizetési ára az eddigi marad. Egész
 évre 6 ft., 4 óra — vagyis septembertől
 december végéig — 2 ft.

Unghmegyei gazdasági-egyesület.

A f. év aug. 6-kán tartott rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvi kivonata.

1) Az egyesület ő cs. k. Felségéhez felir az adó részletes elengedéseért azok részére, kiknek a szárazság következtében a szőna-hiány s legelő-szükség jövedelmek tetemes részét megesorbitotta. Óhajta továbbá a mostani nehéz körülmények közepette az adó katonai erővel történő s igen költséges behajtásának felfüggesztését. Figyelmébe ajánlja úgy az itteni mint a szomszéd megyebeli netalán élelem s kereset nélküli munkás néposztálynak munkafoglaltatására a Tisza áthidalását, országút építését Szabolcs on át Nyiregyháza felé, a kamarai tág területen munkaadást. Végül felszólal az aszály által tönkrement területek érdekében is.

2) Petrovay Ákos alelnök utasítattatik hogy a választmány alosztályaival érintkezésbe tevéen magát, a megye ez évi termelését részletesen előtűntetni igyekezzék. Az alkalommal felkérte, hogy a megyebeli lakosokat — egy majd az egyesület nevében történő felszólítás alapján — leginkább sujtolt vidékek részére történő adakozásra, különösen vetőmag tekintetében szólítsa fel. —

3) Orosz Márton elnökle alatt: Bánóczy Ferenc, Dobos Kálmán, Kéler Vilmos, Petrovay Bogdán, Torday Edes Vezerle Zsigmond urak felkértek az alföldiek felsegélésére célzó hangversenyek s színi előadások rendezésére, melyek tiszta jövedelme leginkább a begyűlendő vetőmag elszállítására fordíthatnók. —

Utólagos közlés

a f. év június 15-kén tartott kaposi lóverseny érdekében.

A közönség által nagy érdekeltséggel kísért telivér futtatás a bíráló választmány megosztolt nézetei miatt a versenylovak kitorése folytán eldöntetlen maradt s az ügy a pesti lovaregylethez terjesztetett fel.

Gr. Sztáray Béla pályabírónak, ki ez ügyben a tudositással megbízott, következő választát küldötte át az egyesület pályabírája s titkárja:

Méltóságos úr!

Mint Ungh-megye verseny bírása Méltóságod engem, mint a pesti versenyek pályabíráját, a következő állítólag kérdéses esetben bíráskodásra felszólítani sziveskedett:

*) A. és B. versenyt fut. A külső oldalon haladó B. lovát A. lova elé szoritja, mire A. lova kitör, B. lova utánna, A. azonban öszveszedvén lovát, ezzel a kitorés pontjára visszalovagol s onnan egyedül érkezik a célhoz.

A dolog ezen állásában, véleményem és határozott meggyőződése szerint s az egész versenyvilág törvényeihez képest — A. tiszta és határozott nyertes; nem csak negativ szempontból, a mennyiben t. i. az A. lovát leszorító B. nyertes még akkor sem lehetne, ha maga ki nem tör s elébb megy el a nyerpont előtt; hanem positiv szempontból is, mert Pest és Newmarket gypén és mindenütt nyerhet az olyan ló, mely kitorván s a kitorés pontjára visszavezettvén, a kitorzott távolságot megfutotta.

A versenybíró egyébiránt csak a rendet mondja ki, melyben a lovak a nyerpont előtt elmentek; az emelt óvás eldöntése a választmány vagyis az intézők dolga, kik hasonló esetben a helyszínen (a kitorés pontján) rögtön vizsgálatot tesznek, s ha constatálva van az, hogy a kitorlott ló az illető pontra visszavezetve, a kellő távolságot megfutá, az óvást elvetik, vagy viszont. —

A kérdést egyébiránt a pesti pálya titkárával közölván, véleménye az enyémel tökéletesen megegyezett — s így azt méltósággal, felhívása következtében czennel közölni van szerencsénk. Különös tisztelettel maradván

Méltóságodnak

szolgája
 Gr. Batthyány László
 pályabíró,

Béreczy Károly,
 mint a pesti lovaregylet
 titkára.

Mely tudositás szerint tehát s gr.

*) A. Gr. Sztáray Antal.
 B. Drávetzky Aurél

Sztáray Béla pályabíró akkori véleménye szerint is, a győzelem gr. Sztáray Antal Irma lovát illeti, Drávetzky Aurel Junója felett.

Csicsér, augusztus 18-án 1863.

Vezerle Zsigmond,
 egyesül. jegyző.

Az alföldi szükölködők felsegélésére

Szerdahelyi-Jeszensky Luiza ur-nő városunkban gyűjtést eszközölvén, e szent célra következő lelkes honleányok és honfiak adakoztak:

Szerdahelyi Istvánné-Jeszenszky Louise 2 ft. Freudhoffer — báró Szobek Aloysia 5 ft. Madarassy — Fesztetics Julia 1 Bánóczy Lőrinczy Vilma 50 kr. Lipeseyné 1 ft. Pongrácz Fanni 1, Halassy Szerencs 2, Ujházy Jánosné 2, Spiczter Irma 2, Royko Hodoly Laura 1, Özvegyi József 1, Telendyné 2, Markosné 1, Fedákné 1, Marie Mislinszky 1, Baksóczy Anna 50 kr, Gönczy Mária 1 ft, Öry Józsefné 1, Pólányiuc 1, Bódy Józsefné 60 kr. Bene Péterné 1 ft. Lasztokey Jánosné 3, Vőneky Józsefné 1, Böszörményi Tomesányi Emilia 1, Courarde Eliz 50 kr Riezko Ilona 50 kr Orosz Ilona 1, Lyachovics Bazilnő 60 kr. Horváth Ágnes 1 ft. Gőcze Jozefa 2, Aranyos Irénke 1, Péchy Ilona 1, Berhelyiné 1, Paulay Mór 2, Scultétyné 2, Makayné 1, Szalgháry Györgyné 1 kr. Géret Jánosné 40 kr. Haraszthy Gusztó 1 ft. Horváth Jánosné 60 kr. Fejér Mihályné 50 Ápaticzky Mari 1 ft. Smolniczkyné 2, Lidia Turner 1, Dietz Friderika 1 ft. Homiesko Miklósné ezüst pénzben 2, Gulovics Emma 1, Popovitsné 40 kr. ifj. Romzsánné 1 ft. Virgin Hensl 1, Both Mennhértiné 1, Pálffy Mária 1, Romza Olga 1, Koretko Amalia 2, Riezko Mária 50 kr. Kutsayné 20 kr. Joksmann Otília 1 ft. Mőcsary Fanny 2, Janni Ida 2, Lehoczky Vilma, 1, Walla Zsuzsi 1, Lám Anna 50 kr. Gaspári Paulin 1 ft. Lasztokey Béla 2, Lyachovicsné 5. Hrabárné 1, Özv. Weinberger Józsefné 1, Auguszte Roszinszky 1, Ambrózy Fáni 1, X 42 kr. Balogh Szikszay Otília 50 kr. Gusztó Spitz 1, Dr. Weinbergerné 2, Tarnóczyne 1, Pauline Brujmann 2, Weisz Helena 1, Kelemen Anna 30 kr. Tóth Antónia 1 ft. Egy valaki 5, Vecsányi Miklósné 50 kr. Reismann Terezia 1 ft, Kornstein Jánosné 1, London Jozefa 50 kr. Tüchler Jetty 1 ft. Braun Betti 1, Roth Betti 1, Philippovics Emma 1, Fáni Weinberger 1, Weisbach Charlotte 1, Köröskényi Bertalan 1, Kovácsné 40 kr. Preisz Leonora 1 ft. Pollak Mária 1, Kovács Nina 1, Turner Ida 2, Klein Lenka 1, Schwester Flora Oberin. 1, forint, Kornstain Józsefné egy forintot, Benyiczkyne 2, Droszt Roza 1, Droszt Kon-

rády Borbála 1, Kapdebó Magdolna 1, Weimann Julie 2, Schia Reismanné 20 kr. Kapdebo Juszina 1, Frank Katarina 1, Spek Mária 1, Baczur Karolina 1, Zauu Nina 50k. Mártháné 30 kr. Tornayné 20 kr. Béressy-né 1 ft. Oláh Mária 1, Aurelia Carrara 1, Weinberger Hermanné 40 kr. Mészáros Károlyné 1, Székó Mária 1 forint. Öszvesen 136 fr. 52 kr.

Ezen begyűlt összeg—a Pesti Napló t. szerkesztősége útján—további intézkedések megtétele végett az országos gazdasági együlethez küldetett.

A tisztelt gyűjtőnk ki az ily nemes büszködkést mindig honleányi kötelességnek tekinti, legnagyobb jutalmát, tiszta öntáiban s jó lelke megnyugvásában találandja fel.

A tisztelt adakozók hasonló jutalomban részesülnek.

Viszhang a karlsbadi levelekre.

Bajánháza, július végén.

Tisztelt szerkesztő ur! Habár én a karlsbadi levelek tisztelt íróját, elutazása előtt nem szólítottam vagy is nem kértem fel, hogy onnan a honnmaradottak tájékoztatására épületes sorokat írjon; még is engemet a Felvidéken megjelent karlsbadi levelek, tanulságos s kedélyes tartalmuknál fogva nemesak érdekelnek s mulattatnak, hanem annyi lelki gyönyört s élvezetet szereznek azok: miszerint ösztönözve érzem magamat a legavatatlanabb tollal ugyan, de tiszta lélekből néhány szerény s igénytelen szót emelni azokra válaszul annál is inkább: mert

tudtommal azon érdekes leveleket egyik megyebeli hitsorsosom írta.

Az említett levelek tárgya, a külföldi szokások, s műveltségi fokozatok ismertetése s egyuttal fajunkban a magyar hazafini érzelmenek mulattatva eszközölő ébresztése, s terjesztése.

Hogy t. levelező ur kitűzött nemes célját elérte, igazolja azon érdekelttség, mit bennem s nem kétlem hogy több hozzám hasonló sorsuakban is költött.

Minő homályos felfogása van több hitem sorsosának a haza szeretetről s adrága magyar hon mint tápláló édes anyánk által nyújtott ezerféle adományainak—előítélet nélküli—szabad élvezhetőségéről, azt a mindennapi tapasztalás szomorúan igazolja. — A karlsbadi t. levelező—hitsorsai közül első tünik fel megénkben—fénylő csillag gyanánt, mint a pusztában világító oszlop—ki az ezredéves, előítéletek homályába annyi fényt, világosságot áraszt miszerint ha azt megértjük, ezen most nevezett előítéletek oszlása mulhatlanul be fog következni.

Ide illik Dávid király 94-ik zsoltárának 8-ik verse: „Értsétek, kik otobák vagytok a nép között, és boldogok! mikor okosodtok meg?”

És ha a t. levelezőt megértve, hozzá hasonló több izraelita támad, a Dávid király 129-ik zsoltárának 2-ik verse fog megtestesülni, mely azt mondja:

„Remélj a nagy Jehovah kegyébe Izrael! Tetézett büneidnek sorát ő törli el,”

Akkor aztán elmondhatjuk:

Isten hozott régen várt emancipatio! mit ily eszmékkel—jobban

meg fog tudni érteni s a haza javára felhasználni Izrael (mint az új polgárság) nagyobb része.

Most pedig azt mondom, szeressük a magyar hazát, s bizonyítsuk be az által igaz vonzódásunkat a dicső magyar nemzethez, hogy ha már mi idősbek nem tökéletesíthetjük magunkat a magyar nyelvben, taníttassuk gyermekeinket, s oktassuk a magyar nemzeti szokások s különösen a magyar nyelv elsajátítására. — Önt pedig t. levelező, a karlsbadi gyógyforrás üditse fel mihamarabb, hozza Isten édes hazájába, melyet, hogy velem együtt forrón szeret, az is bizonyítja, hogy levelét mindig azzal végezte, a mivel én végzem hogy: Aldja Isten kedves hazánkat!

Schulhof Dávid.

Levelezések.

Munkács

augustus 15.

Kedves barátom! Ha jól emlékszem megígérttem hogy az általad ismert rövid divagálásom alkalmával észleleteimet veled s t. olvasóiddal közlendem: tethetem volna ezt már e hó elején is, de ekkor oly helyen időztem, hol ezt részint a kedves körülmények, részint pedig azon tapasztalás után szerzett meggyőződés, hogy a kedves Bodrogköznek, még kedvesebb Orhegyén csak érezni, de írni nem lehet—tennem nem engedék.—Most tehát, midőn egy kis időm van, megírom Munkácsról mind azt, a mit eddig elnéveltem. Láttam

TÁRGA.

Mahumet Béknek Ibrányi Lászlóhoz írt Levele 1641-ből.

Az én Hatalmas Geőzhetetlen Császár Uramnak Lippa Végh Várába lakozó hiveinek az Boros Jenei, és Lippaj Sanczághságnak fő gondviselője ugymint: Mahumeth Bék.

Minden, hozzám illendő tisztességh béli dologhban való magam ajánlásának utánna. Istentől minden jókat, jó egészséget, hoszszú életet, boldogh elő menetelt, sok jó szerencsét kívánok urasságodnak megadatni nagyboldogul, mind az urasságodnak kedves háza népével, és szép Ifiu vitéz fiával egyetemben mondom hogy szívem szerint kívánok.

Megh adák tiszteletes jó Vitéz Barátom, és Uram, az Urasságod tisztösséges levelét, melyet Urasságodtól nagy böcsülettel vettem és megh érttem az Urasságod kívánságát minden lött képpen, hogy tudnia illik, az Huszaint, mely Urasságod rabja volt, felküldném az Urasságodtól bizonyos jobbágy ember-től küldött, az Nádudvariaktull de innén erre menék jó lelkem ismereti szerint, hogy Urasságod annak az hitván és nyavalás szegény Huszainnak hanna békét ne kíványa magához Urasságod, mert bizonyal mondom, hogy az nem Urasságodnak való ember, oka az, hogy nem épp ember, osztán ismét halhatatlan szegény, soholt semmie bizony Isten nincs, hanem még szájában való falatya is mástul van, mástul vár Naponkint, tudván az Urak is immár nyavalásvölttát ugy táplálgatják, Sántzát is nem tudom honnan adhatná meg Urasságodnak; tudom hogy azt mondhatná e szómra Urassá-

god, hát miért ígért annyit, meg szidalmazván ötet, ha nem volt mivel ki változnia tülem, arra az Urasságod mondatára azt mondom, hogy ígirt nyavalás arra nézve, hogy hamarabb kiszabadulhasson az nyomoruságh alól mivel hogy természete a rabnak az. Im azért Urasságodnak megtekintvén az Urasságod tiszteletit, és becsületit, és híret nevit, de a szegény rabokhoz is való nagy kegyességét, kiért az Ur Isten álgya meg érette Urasságodat. De ennek a szegény Amhátnak is kegyelmes légyen Amhátot itt hagyom, és a kezeseket meg ne háborgassa, az több egyébb kezes Rabokkal egyetembe Urasságodnak, meg ne Sányargassa, se pediglen ne legyen Urasságodnak rájuk semmi nehézsége, hanem Kezyes Atyai képpen légyen Urasságod szegényekhez, én a Hussainért urasságodnak két magyar Rabokat bocsájtok ki, mely két Rabb bizonyára többet használnak Urasságodnak, hogy sem az egy nyavalás ember a Hussain. Urasságod azt gondolja megh, hogy ha szintén ezt a nyavalást felküldjük is Urasságodnak, mit tézzen Urasságod véle, hiszen mindenkor jobb és hasznosabb kettő az egynél nem mondanám mikor csak valamennyire volna is állapotya, de mikor semmie nincsen híjába annak felette én Magam lettem Huszainért kezes ill formán, hogy ha Urasságod ez két magyar rabbal meg nem elégednék, hanem ugyan az Huszaint kíványa tőlünk Urasságod én felküldöm, megh fogtam, de az Amhát Lábán való vasat az-eő Lábaira veretem, és miheltyen Urasságodnak Levele jövend Huszainért hozzám bizon mingyárt el küldöm Urasságodnak. Urasságodat mégis szeretettel kérem mint nekem mindenkor jóakaró Uramat, és Vitéz barátomat, hogy Urasságod elegendgyék megh ez két Rabball, az egy Nyavalás Rabjéért. Urasságod néze, és tekincse az

én barátságomat, és jüvendőbéli szolgálomat, melyet ha Urasságod megh cselekedendik. Tehát megh láttya Urasságod, hogy én is Urasságodnak, bizony megh szolgálom, megh is mondom Urasságodnak Istenemre Lelkemre hogy ez két Magyar Rabok ugymint az egyik Kövesszegi, és a másik Dorogi jobb Urasságodnak, hogy sem ez Nyavalás Huszain soha bizony nem tudom mit csinál Urasságod véle, mert ez bizony soha Urasságodtól ki nem változhatik, ha pediglen Urasságod kételkednék az én fogadásomban, és mondasomban, tehát kérdegye reá Urasságod az Urasságod Nádudvari bizonyos Jobbágy embereit az kik előttem jelen voltak és hallották a fogadásomat. ezeknek utánna Isten tarcsa és éltesse Urasságodat hosszu ideigh kedves jó egészséghben minden háza népével egyetemben.

Költt ez Levél Lippán Huszon Negyedik napján Sz. Ivánn Havának ez jelenvaló 1641 esztendőben.

Én az Urasságod Ismeretlen jóakarója Mahometh Bék

Tudgya az Igaz Isten, hogy ennek a magyar Raboknak (egyiket mind az város ellen adtam ki Urasságodnak) vagy ez két magyar Rabok elegendendők az egy Rabb helyén. Mert az réghi öregh Ur emberek addig kérnek és könyörögnek, hogy csak az egyiket adgyam, mert ez is elegendő, és megh éri azt a Huszaint, azért mint ellenek adtam ki, elég nagy zendülésünk is volt felölök közöttünk.

Nekem bizony igen fájt ez dolognak meg szerzésében az fejem, hogy mint találhassam Urasságodnak kedvét, és ezeket is megh szabadhassam Nyavalásokat Rabságbul.

Az Édes Vitéz jó barátim semmit tülem

pedig Egressy t, igen, Egressy itt van! és három vendégszerepben játszik Breznay színpadján. Első előadása előtt pár perccel szállottan le az Unghvárról jövő postakocsiról, s hallva itt létét, azonnal a színterembe siettem. És mit láttam ott? oh én láttam Hamletet, igen őt magát az egykori dán hereget. Oda volt szívem, lelkelem életem varázsolva az egykori eselszövényes dánudvarba . . . de fájdalom a nagy közönség egyrésze nem értette meg a nagy művészt, a mit leginkább annak tulajdonítok hogy a hangverődés (acustica) nélküli tágas teremben gyengén hallhatók — a különben arról megfejelkezett művészt, hogy nem Pesten de Munkácson van, és lehet, hogy én is elmondhatom róla: gyengén beszélt, de azt is mondhatom: nem hallottam, de láttam őt, láttam mimikáját, s ez elég — sok volt arra hogy megértsem őt. Oh mért nem láthattuk ezt nálunk Unghvárt? (látuk most két éve. Szerk.) szinte látom, ugy-e kedves barátom, te is látod hallod vala azt a száz torokból jövő százszor ismételt éljent (mint a minőt Reményi kapott? Szerk.) a helyetta gyenge páncsa kopogtatás helyett, mit mi otthon a gyógytár erkélyén unalomból is megtecszünk, kivált péntek délután.

Egressy fogadtatásáról a magán életben — még mit sem irhatok, alkalmassint incognitó jött, mert első ebédjét is a vendéglőbe költötte el kevesed magával. Hej, szinte hallom hogy kiáltottál volna te legelőször: fiuk banquette! vagy hogy fogadta volna el az a kedves magyar vendégszerető U . . . család s mások is a jeles művészt. — Egyébként ismervé Munkács némely lelkeseit, megvagyok arról is győződve, hogy Egressy művészetéhez méltó

ne féljete az kik érettem kezesek vadtok, hogy most ez jámborokkal fel nem mehetek, mert én is itt kezesség alatt vagyok ismét és mikor ez jámborok, avagy pediglen más rendbeli Emberik alá jönnek, tehát én is felmegyek akkor együtt velek.

Titulus. Adassék ez Levél az Nemzetes és Tekintetes jó Hirrel névvel tündöklő Vitéz Férfinak Ibrányban lakozó az Ibrány Lászlónak, nékem peniglen mindenkoron jó akaró becsületes Uramnak, és jó Vitéz ismeretlen barátomnak tisztességgel kezében.

Az idő.

(Kosmoresk)

teremtette: Nostradamus.

(Vége.)

— Harakainé nagysámmal találkozás után három hó múlva körülbelül, Danaidi Bódog lett a szomorú, — s minden filozófiája mellett igen is desperált. — Desperált pedig mert egyetlen duncája Komondiné Kató fiatal gazdasszonya meghalt vala.

Történt pedig, hogy Danaidi filozofus sétált a sauwinklibe; Harakainé nagysám pedig történetesen jött a sauwinkliből.

„Ah! nagysám szól a filozofus, (azt sem mondta hogy aláz szolgálja) Ah nagysám! nem hiába monda Hamlet, sok van még, a mit filozofusaink nem tudnak; minden lelki erőm mellett vigasztalhatlan vagyok.“

„Hallottam, hallottam, de hogy értsem azt? kérdi Harakainé, — hiszen egy gazdasszony vesztesség, — vesztesség ugyan, de még sem olyan nagy vesztesség, mintha még egyszer olyan vesztesség volna, mint például az

kitüntetésben fog részesülni; sőt már ma a vállalkozó szellemű Sz. K. bátyám vendégszerető házában fogadták, hol nekem is volt szerencsém a nagy művészzel találkozni, s a hazáért, s ő érte egy pár pohár galishegyit üríteni. —

Későbbi föllépteiről vagy én vagy más. — Tovább utazva többet is fog alkalmatlankodni barátod (Elvárom Szerk.)

Kázmér.

Eger

Augustus 17.

Tisztelt szerkesztő úr! Városunkból nemcsak más vidéki lapokban, de még a fővárosiakban sem igen lehet eredeti tudósítást olvasni, — mióta két helyi lapunk van — meggyérült a levelezők száma, mintha a „Mátra“ és „Eger“ az ország minden részét kielégitené! pedig nem hiszem, hogy csak Unghvárra is járjon vagy egyik (a cserepéldányokon kívül egy sem jár. Szerk.) a mi igen természetes dolog, mert minden vidéknek, melynek saját lapja van, erkölcsi kötelessége azt inkább pártolni, mint a távolabb vidékieket. — Nem lesz tehát érdektelen, ha hébe korba a „Felvidék“ számára mártom be az érdekesb újdonságok tömkelegébe munkakész tollamat, hisz ugy se vagyunk mi oly távol egymástól, mint Mármaros — Győrhez, még is a Győri Közlöny gyakran hoz onnan tudósítást.

Jajveszékkel kellene leveletem kezdenem, mert kettős megyénk egy része szinte áldozatja lett a jelenlegi aszályos időnek, de minek álljunk elé örökösen rémképekkel? az ugy sem segít a nyomorulta-

én vesztességem volt, mikor egyetlen férjemet elveszítettem. És Harakainé egyet sohajtott s kettőt pityergett.

„Nem érte — nem érezheti azt nagysám ugy mint én érzem, kiki tudja a maga baját, s én, ki ugy szólván, elvagyok hagyatva a világtól, „miserere mei domine“, sirt a filozofus.

„Hiszen kaphat még olyan jó és hü gazdasszonyt talán még különbet mint Komondiné volt, vigasztalá Harakainé nagysám a filozofust.

„Ha — ha!“ felordit görcsös mosollyal a filozofus mint Sejlok a Velencei Kalmárban, a mikor a csepp vért emlitik neki. — „Soha de soha se találandok én oly hü társnéra, mint Komondiné volt; nyugodjon békével szegény, már ugy tudta a kívánságomat, s oly készséges volt mindenben.“

„Igaz, mind igaz, de hány embernek a sorsa nem szivszomorítóbb, nézze például Trescsák Herkules nem csak házigondnoknájától, de mindenétől megválni volt kénytelen, elveszítette dignitását, s Kammerlyukba záratott.“

„Tudom én azt, jól tudom, volt nekem is hasonló kásusom, — szegény jó Katóm, még szombaton este új csibukos pipámat kiverte, s a dohány zaeskomat megtöltötte, — nézze csak, mindig magammal hordozom.“

„Kiveri azt más is, hány ezerezen szenvednek ártatlanul, és hányan szenvedtek, s még is kibékültek Isten adta sorsukkal.“

„Igaz, mind igaz nagysám, de én . . . oh sors, ha a végezet rajtam nem könyörül, én megbolondulok.“

Hát bolondulj meg, gondolá magában Harakainé, s ott hagyta a filozofust.

kon, — ha jajgatunk, azzal ők jól nem laknak, tegyünk inkább valamit a helyett: hogy egymás kedélyére levelerőleg hasunk. — Gazdasági egyesületünk legközelebb tartott rendes haviülésében többféle célszerű intézkedéseket tett az alföldiek érdekében, s hisszük hogy erélyes eljárása — az illető igazgató választmányának, meg fogja hozni a várva várt eredményt.

Az itt működő derék szintársulat igazgatója Latabár Endre is szép áldozatot hozott az által, hogy egy előadás egész tiszta jövedelmét az alföldiek felségelésére ajánlotta fel. Az előadás tiszta jövedelme 160 ft. 11 kr. volt, mely a gazdasági egylet kebeléből e végre alakult bizottmányhoz lett volna átteendő; de Eger városának polgármestere által szép csendesen lefoglaltott; a mi miatt a „Mátra“ interpellálván, (hogy hivatalos stylussal éljek) a polgármester urat; attól azon nyilvános felvilágosítást vagy is nyilatkozatot vette, hogy az ily esekbeni intézkedések, azon felsőbbi rendeletek tartalmából kifolyók, melyeket a polgármester urnak megváltoztatni nem lehet; no erre már a „Mátra“ sem tud felelni, mert itt minden meg van ám mondva; — hogy ha pedig nem mindenki értene, arról senki sem tehet, — ez világos!

A hosszú szárazság után a mult heten roppant szélvész közepette egy gyors esőnk volt, de erre is elmondhattuk: „Ádtál uram esőt, nincs köszönet benne,“ annyjót még is nyertünk általa, hogy a port leverte, s a levegőt kissé megtisztította, bárcsak némely elméket is megtisztított volna!

A piaci árak mindig lejjebb szállnak, pedig az aratás csak némely helyeken volt és csak némileg kielégítő.

Szép idő telt el . . .

Danaidi Bódog, és Harakainé nagysám a sauwinkli találkozásuk után vagy egy év múlva, a város ligetben találkoztak egymással. — Harakainé nagysám egy fiatal volt századossal (a 60 honvéd zászlóaljából) sétált, Danaidi uram, fiatal özvegy Tekendinével, (volt Neustadi prófusunővel) nyájasan mulatott. „Mit látnak szemeim?“ kiált Danaidi Harakainé nagysámhoz.

„Mit látok?“ kiált Harakainé nagysám Danaidi filozofushoz.

„Nagysám elfelejtette szive fájdalmait, s kibékült végzetteljes sorsával?“ szölt a filozofus.

„És ön nem desperál többé, s nem is bolondult meg?“ kérdé Harakainé a bölcsészt.

„. . . Mondja meg nekem őszintén, ki vagy mi oszlatta el szive fájdalmait, ki békítette ki?“

„Az idő — felele Harakainé, — és önt“ kérdi Harakainé a kérdezőtől.

„Az idő! nagysám, engem is az idő békített ki, felele Danaidi.“

„Emeljünk hát egy emléket“ mondák mindketten, — „egy emléket az örökké való időnek az emlékezetére, e fölirattal:

„Az időnek, a szerencsétlenek vigasztalójának“ —

Mi az a temető?

Mi az a temető?

Nyitott könyv, a melynek mindegyik betűje Annyi mindenféle történetet regél . . . Tanuljunk belőle.

A sok kereszt nem más Mint a küzdő lélek evező-lapátja; Melylyel a kikötőt, — a halál rév partját — Evezvén: meglátja.

S az a szétszórt halom? Egy egy gondolatnak elmaradt értelme: A ki reájok néz azonnal megérti Mire van teremtve. —

Finecky Mihály.

Még a színészekről is írhatnák, mert e nélkül vidéki levél alig képzelhető, de minek foglaljam a helyet, sokféleképen igénybe vett lapjától?

Ha úgy tetszik a viszontlátásig (szívesen látjuk: Szerk.). **Mátra.**

Vegyes hírek s újdonságok.

* Az unghvári postára ez évnegyedben következő fővárosi magyar lapok járnak: Pesti Napló 22 példány, — Pesti Hírnök 10 p. — Magyar Sajtó 8 p. — Független 8 p. — A Hon 7 p. — Sürgöny 7 p. — Idők tanuja 5 p. — Vasárnapi újság 35 p. — Politikai újdonságok 32 p. — Családi kör 15 p. — Pesti Hölgydivatlap 9 p. — Koszoru 4 p. — Nefejejs 4 p. — Nővilág 4 p. — Hölgyfutár 2 p. — Bolond Miska 13 p. — Üstökös 9 p. — Törvényszéki csarnok 7 p. — Magyar kertész 7 p. — Tanodai lapok 5 p. — Gazdasági lapok 5 p. — Falusi gazda 5 p. — Magyar nép lapja 4 p. — Az ifjuság lapja 4 p. — Religio 4 p. — Protestáns egyházi és iskolai lap 4 p. — Gyógyászat 2 p. — Vegyészeti és gyógyszerészet 2 p. — Magyar Izraelita 2 p. — Népbárát 2 p. — Zenészet lapok 1 p.

* Gusztrinyi Sándor nőruhaszási műrajztanító, kinek felhívását lapunk mult számában közöltük, működését itt helyben a jövő héten már megkezdheti, azért ujjal figyelmeztetjük különösen a szülőket — kik legjobban tudják mennyibe kerül egy ruhának a megvaratása — hogy e jó alkalmat felhasználni siessenek. Gusztrinyi ur oly jutányos díjért ad oktatásokat, hogy csak egy ruhának is a megvaratása alig ha többé nem kerül. A ki pedig töle 24 órát vesz, nem fog többé szabóra szorulni.

* A régi pengő krajcárosok csak e hó végeig maradnak forgalomban.

* Nagyváradon mintegy 10,000 munkakereső ember van összecsoportosulva.

* A „Mátra“ írja: E hó 11-én este 10—11 óra között gazd. együletünk elnöke Kovács László ur tanyáján Vámos-györkön tűz ütött ki, melynek nagymennyiségű takarmánykészlet, nevezetesen széna és szalma lett áldozatává. Mint mondják bosszúból gyújtotta volna meg valaki; mert Kovács László cséplőgéppel dolgoztatta termését, s így sok cséplő elesett eddigi keresményétől. — Nemtelen boszu, ha igaz.

* Bizonyos amerikai lap szerint Ohióban egy népszónok így fejezte be beszédét: Nos gentlemenek, mit szólnak ehhez? t. i. az általa mondottakhoz. — Uram én csak azt mondóm — felelt a jelenlevők egyike — hogy ha mi ketten, én és ön az országban járnánk beszédek tartása végett, többet hazudnánk össze mint akármely más két egyén — s mi több: nekem még számát sem kellene felnyitnom.

* Debrecen városa 50,000 főt kér kölcsön a helytartótanács utján az országos alaptól, insógre jutott lakosainak segélyezésére; e költséget a város — bármily gazdag is különben — a magából nem pótolhatja, mert az idén, szárazság sújtotta haszonbélői nem fizethetvén, saját jövedelme igen megcsökkent. A szűkölködők pedig azzal fenyegetik a várost, hogyha kérésükre nem kapnak segélyt: később követelni lesznek kénytelenek.

* Nagymihályból, hol a tüzesetek néhány év óta igen gyakoriak — panaszképpen írják nekünk, hogy a tavali leégett házak fedeleit dacára a felsőbb rendeletnek szalmával fedették be: s noha ez ellen a nagy-mihályi lakosok s háztulajdonosok nemcsak erőlesen protestáltak, de a zsup szalmákat az ily házakról le is ráncigálták, mindezek ellenére a szalmávali fedés közbotrányra most is megengedtetik.

* A Pesti Napló írja folyó hó 18-ról. Ma reggel fővárosunk közelében sáskák mutatkoztak, közülök sokan magába a városba is beröpülvén, úgy hogy az országotra és a kerepesi utra épült házak ablakain sokat fogdosnak el belőlök. A hol nyitva voltak az ablakok a szobákat is ellepték, bővebben még mit sem tudunk róluk.

* A Debrecen—Nagy-Károlyi országuton 2000 munkásnak lesz dolga tavaszig.

(Buda-Örsön egy óriási szőlőtöke, mely egész lugost képez — dacára az ideai szárazságnak 652 fűrtöt termett.

(Homonnán igen nagy mértékben uralkodik a marhadög; a város végén felvigyázók vannak, kik a takarmány ki és bevitelét gátolják, a szekeréből a szalmaületeket is kiszedik és felégetik.

(A folyó hó 25. kezdődő miskolci országos vásáron a baromvásár — a szarvasmarhákat illetőleg — nem fog megtartatni, mint-hogy a megye több pontján úgy a szomszéd heves megyében ismét kiűtött a marhavész.

(Sáros megyében szintén kiűtött a keleti marhavész.

(A debreceni tanuló-ifjuság közül néhányan az iskolai szünet alatt színműelőadásokat rendeznek a városi szűkölködők felsegélésére.

(Bécs környékén oly kevés a víz, hogy akóját 6 krjával fizetik.

(40 köből zabos-bükköny finom friss takarmány — mázsánként 2 ftjával eladó. Utbaigazítást szerkesztőségünk ad.

— Fraenkel B helybeli könyvkereskedésében következő új kiadású könyvek kaphatók: —

1. Konek Sándor, „Egyházi jogtana“ ára 5 ft.

2. „Az általános német kereskedelmi törvény“ ford. Hegedűs L.

3 Frankl Vilmos, „Nádori és országbírói hivatal“ 1 ft. 50.

4 Teleky B. „Hunyadyak kora“ VI köt. 2 ft. 60 kr.

5. Sand, „A tudós neje“ regény 2 köt. 1 ft. 70 kr.

6 Jósika Miklós „Klára és Klárka“ 2 köt. 2 ft.

— Azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük e hó végén lejár, egész tisztelettel felkérjük, hogy a további megrendelést mielőbb megtenni méltóztassanak. Lapunk előfizetési ára szeptembertől december végeig 4 hóra 2 forint.

Szerkesztői posta.

H Sz-nek K. Rozvány. A becses küldemény megjött, s részben már a bírálaton is átesett, még pedig dicséretes sikerrel. — Majd csak személyesen fogom megköszönni.

Homonnára, B. — M-nak. A vasárnapi postán küldök levelet, minden megjött.

Kassára. S. B. B-nak. Megkaptam, irni fogok.

B. J-nak. Bírálat alatt van, lehetőleg adni fogjuk, most a hely sem engedte volna. Kérdésére az előfizetési iv felel, ajánljuk figyelmébe.

Varannó. — Góronak. — Névnélküli küldeményeket elnem fogadunk, álnév alatt lehet írni, de a szerkesztőségnek szüksége van a valódi névre is.

— A beküldött kéziratokról jövő alkalommal.

S z i n h á z.

— A helybeli műkedvelő társulat által vasárnap augusztus 23-kán

a z a l f ö l d i e k f e l s e g é l é s é r o
adatik:

A pártutók.

Eredeti vigjáték 3 felvonásban. Irta Kisfaludy Reméljük, hogy e mai előadásán már csak a jótékony cél iránti tekintetből is nemcsak a városiak de a vidékiek is tömegesen fognak megjelenni.

V Á S Á R.

Unghvár. Folyó hó 19. a piaci árak kimutatása:

Buza köblönkint	—	7—7 ft. 80 kr.
Gabona	—	4 ft 40 kr 5 ft.
Tengeri	—	5—5 ft 60 kr.
Árpa	—	3 ft 60 kr 4 ft.
Zab	—	2 ft 30—80 kr.

Időjárásunk: E hó 19. rendkívüli zivatar s jégeső, azótaborongós hideg idő. — A hegyek között folytonos eső.

S. A Ujhely. Folyó hó 18. a piaci árak hiteles kimutatása.

Buza alsó ausztr. mérő	3 ft 40—50 kr.
Rozs	— — 2 ft 50—60 kr.
Árpa	— — 2 ft 15—30 kr.
Zab	— — 1 ft 30—40 kr.
Tengeri	— — 3 ft 20—40 kr.
Széna als. ausztr. mázsa	3 ft
Marhahus fontja	— 12 kr.
Só	— — 10 kr.

Munkács. Folyó hó 17. a piaci árak hiteles kimutatása.

Buza als. ausztr. mérő	3 ft 20—50 kr.
Kétszeres	— — 2 ft 30 kr.
Rozs	— — 2—2 ft 20 kr.
Árpa	— — 1 ft 60 kr.
Zab	— — 1 ft 40—45 kr.
Tengeri	— — 2 ft 80 kr. 3 ft.
Széna als. ausztr. mázsa	1 ft 30 kr.
Marhahus fontja	— 10 kr.
Só	— — 10 kr.

Kassa. Folyó hó 19. a piaci árak hiteles kimutatása:

Buza pozsonyi mérő	3 ft 60 kr. 4 ft.
Kétszeres	” ” 2 ft 80 — 3 ft.
Rozs	” ” 2 ft 40 — 50 kr.
Tengeri	” ” 3 ft 20 — 30 kr.
Árpa	” ” 1 ft 80 kr. 2 ft.
Zab	” ” 1 ft 30 — 40 kr.
Marhahus fontja	” ” 14 kr.
Bornyhús	” ” 16—18 kr.
Disznóhús	” ” 18—20 kr.
Szalona	” ” 40—44 kr.
Disznózsir	” ” 40 kr.
Vaj itéje	” ” 50—55 kr.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos **Bánóczy Ferenc.**

Ungvárt, Jäger K. betűivel.